

Yađlı Söz

– E.Kirişçi · 23 Aralık 2018

Gözü yaşlı adam çuvaldızla ağzını dikiyordu. Parmaklarından sızan kan gömleğini ıslatmıştı.

Gaz lambasıyla aydınlanan odada burnundan soluyan adam dört dönüyor gölgesi duvardan duvara süzülüyordu. Kadın boynu bükük elleri göbek altında kovuşmuş dikilirken adam önünde durdu. Başını eğip kadının gözlerine bakarak “Kız istemiyor da ne demek!” kadın kısık sesle “Sevmediđine verilir mi insan?” dediğinde bir an duraksadı. Yutkundu. Adam kadının çenesini tutup yukarı doğru sert hareketle kaldırdı. Kadın sarsılıp birkaç adım geriye gitti. Adam üzerine doğru atıldı. “Söz ağzımdan çıktı bir kere!” diye kükrediğinde arka odadan ağırca bir şeyin devrilme sesi duyuldu. Kadın can havliyle dışarı fırladı. Adamın öfkeden yüzü kızarmış boyun damarları şişmişti. Bir ayağını altına alarak sedire çöktü. Kendi kendine söylenirken kadının çığılığı yükseldi. Adam seslendiyse de cevap alamadı. Ağırdan ala ala odadan çıktı. Koridorda kadının ağıtını duyunca kalbi çarptı. Odaya yaklaşırken kapı aralığından içeriye dikkat kesilmişti. İttirdi. Kapı yavaş yavaş açıldı. Tavana asılı kızın ayakucunda kadın yere kapanmıştı.